

Christien Hermesen: Geef het door!

Door
Anita van Dooren

Jaarlijks houdt de Ransuilenwerkgroep, een onderdeel van de Vogelwerkgroep van IVN Oisterwijk, zich bezig met het in kaart brengen van winterroestplaatsen van ransuilen. Deze uilen groeperen zich in de winter, dit worden roesten genoemd. Het gaat hier om mystieke uilen die niet op geluid te inventariseren zijn. Soms houden deze uilen zich bij mensen in achtertuinen op. Vandaar dat Christien Hermesen, coördinator van de werkgroep, een beroep op u wil doen om deze roesten te melden. Daarnaast houdt de werkgroep zich bezig met een experimenteel project: het op-hangen van kunstnesten.

"Ransuilen zijn moeilijk te lokaliseren. De enige manier om ze te vinden is door op de grond te speuren naar uitwerpselen. Eenmaal gevonden, kun je er niet omheen. Omdat de uilen zich in groepen ophouden in de wintermaanden, ligt de grond eronder bezaaid met braakballen en uitwerpselen", aldus een enthousiast gebarende Christien. Om daarna te vervolgen: "Je zou denken dat met deze sneeuw de braakballen wel op

vallen, maar ze verdwijnen in de sneeuw en schijfsporen zie je nu helemaal niet. Wij besteden met onze werkgroep, die bestaat uit zes mensen, heel wat uurtjes aan het zoeken. Het is wel eens frustrerend als we ze niet kunnen vinden of als er een winterroest is verplaatst. Maar wanneer we ze dan uiteindelijk vinden, is de voldoening des te groter. Naast het veldwerk houden we ons bezig met het leggen van contacten en het invoeren van gegevens."

U kunt helpen!

"Er is weinig bekend over de ransuil, behalve dat er een afname in aantal is. Sovon probeert de ransuilenstand in kaart te brengen. Voor Brabant heeft Sovon de coördinator-rechten op mijn naam gezet, dit komt omdat er maar weinig mensen zijn die zich hiermee bezighouden. Wij moeten het vooral hebben van mensen die ons persoonlijk willen melden dat ze een winterroest weten of dat er zelfs ransuilen in hun achtertuin zitten. Ransuilen houden zich op aan randen van bosgebieden, parken, midden in een dorpen, maar soms ook in achtertuinen. Ze zitten vaak in coniferen en naaldbomen. Door hier aandacht voor te vragen, is er onlangs in Moergestel een nieuwe winterroest ontdekt en kwam er een melding uit Oisterwijk, dat er van de zomer één ransuil in een achtertuin zat. Wij zijn hier erg blij mee, maar er moet méér zijn. Mensen kunnen ervan uitgaan dat wij zorgvuldig met de informatie omgaan, wij geven locaties niet vrij! Dit om de rust van zowel de mensen, waar zich ransuilen in de achtertuinen bevinden, als van de ransuilen (sommige locaties zijn verstoringgevoeliger dan andere) te waarborgen. Wij zijn geïnteresseerd in de winterroesten van heel Brabant."

Experimenteel project

"We houden ons tevens bezig met een experimenteel project. Bij roesten waar geen oude kraai- of eksternesten te vinden zijn (daar broeden ze in), hangen wij een kunstnest op. Als een winterroest zich in het voorjaar weer opheft, blijft er één kernpaar achter dat in de buurt broedt. We hebben er nu zes hangen en we hopen op een succesvol resultaat. Boomklimmer Ton Stokwielder heeft deze kunstnesten hoog in een boom opgehangen. Er zijn geen garanties dat de uilen er ook gebruik van zullen maken."

Servië

"Afgelopen november zijn wij op aanraden van ransuilenspecialist Bert Jan Bol naar Servië geweest. In dat land floreren de ransuilen en zijn er goede resultaten geboekt met kunstnesten. Hoop je hier op een winterroest van twintig uilen, zie je daar roesten van wel honderden. Alles hangt echter samen met onder andere voedselaanbod, nestgelegenheid en biotoop."

Persoonlijk

"Wat raakt me persoonlijk zo aan de ransuil?", vraagt Christien zich hardop af. Om daarna te beantwoorden: "Het is een ontzettende mooie uil, zijn oranje ogen, de oorpluimen. Ze zijn moeilijk te vinden. Maar als je ze dan vindt: geweldig!" Meldingen en meer informatie: chris10h@planet.nl.

De uil met de oortjes

Ton Stokwielder